

РЕШЕНИЕ

№ 33742

гр. София, 28.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4983** по описа за **2026** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано по касационната жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение № 829/08.03.2026г., постановено по НАХД № 12442/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), 110 състав.

С обжалваното решение е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 179, ал.3б, вр. чл. 187а, ал.2, т.3 от ЗДвП, на „СКОРПИО ОЙЛ ТРАНСПОРТ“ ООД е наложена “глоба” в размер на 2500 лв.

Касационният жалбоподател АПИ счита, че обжалваното решение е неправилно поради това, че въззивният съд бил счел, че е изтекла погасителната давност, а в случая тя не била изтекла. Позовава се на разпоредбите на чл.80 и чл.81 от НК, приложими съгласно чл.11 от ЗАНН. Счита, че погасителната давност започва да тече от момента на издаване на ЕФ, а не от датата на регистрация на нарушението от електронната система, което е по-късно. Всяко действие на административнонаказващият орган като генериране на ЕФ, опит за изпращане, преиздаване на ЕФ на друго лице и т.н. прекъсва според касатора давността и е приложим не по краткият срок по чл.80 от НК три години, а давностният срок по чл.81, ал.2 от НК от 4 години и 6 месеца. Искането е да се отмени въззивното решение и да се потвърди ЕФ.

Ответникът по касационната жалба в писмен отговор оспорва касационната жалба като

неоснователна. Претендира разносики за касационната инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за потвърждаване на решението.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед на правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

От събраните по делото доказателства СРС е установил, че електронен фиш № [ЕГН] е издаден във връзка с нарушение, регистрирано на 09.05.2022 г. в 08:31 часа, посредством устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Нарушението се изразява в движение на ППС – влекач „В. ФМ“, с рег. [рег.номер на МПС] , по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, при частично незаплатена дължима пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, тъй като е била подадена тол декларация за категория, по малка от измерената от електронната система. За да отмени фиша СРС е приел за основателно възражението на дружеството във въззивната жалба относно изтекла погасителна давност за наказателно преследване. Предвид установяването по делото със събраните писмени доказателства, че от датата на нарушението – 09.05.2022 г. до връчването на електронния фиш – 26.06.2025 г., са изминали повече от три години, а съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, във връзка с чл. 11 ЗАНН, относителната погасителна давност за нарушения, наказуеми с глоба, е три години. Въззивният съд е отбелязал, че по делото липсват доказателства за извършени действия, които да са прекъснали давността и поради това не намира приложение абсолютната давност от четири години и шест месеца. Тъй като електронният фиш е връчен след изтичане на относителната погасителна давност, той е приет за незаконосъобразен от съда и отменен, без спорът да се разглежда по същество.

Този извод на СРС е правилен и се подкрепя от събраните доказателства, а касаторът не го оборва чрез други писмени доказателства, включително пред касационната инстанция.

Не е спорно, че електронният фиш е връчен на санкционираното дружество на 26.06.2025 г., за което са представени писмени доказателства. По делото обаче не е установена друга конкретна дата между 09.05.2022 г. и 26.06.2025 г., на която спрямо санкционираното дружество да е извършено действие на надлежен орган по административнонаказателното му преследване. Самият електронен фиш не съдържа дата на издаване. По делото не е представена справка, извлечение или друг документ от електронната система, удостоверяващ кога конкретно електронен фиш № [ЕГН] е бил генериран, създаден, подписан или по друг начин окончателно обективиран. Не е представена и история на обработването на конкретното нарушение, от която да може да се установи извършването и датата на евентуално действие, на което касаторът придава прекъсващо давността значение и се позовава в жалбата срещу решението (само сочи такава възможност).

Както правилно е приел СРС съгласно чл. 11 ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс. Разпоредбите на чл. 80 и чл. 81 НК относно погасителната давност намират съответно приложение и в административнонаказателното производство. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК наказателното

преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години в хипотезите, за които законът не предвижда друг от посочените в същата разпоредба срокове. По силата на чл. 80, ал. 3 НК давността за преследване започва от довършването на престъплението, съответно – при приложението на института в административнонаказателното производство – от довършването на административното нарушение. В настоящия случай тригодишният давностен срок е започнал да тече на 09.05.2022 г. и при липсата на доказано прекъсване е изтекъл на 09.05.2025 г.

Съгласно чл. 81, ал. 2 НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето за преследване, като след завършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. За да бъде приложена тази разпоредба, обаче, следва по делото да бъде установено конкретно действие, неговият характер на действие по преследване спрямо конкретния субект на административнонаказателната отговорност, както и моментът на неговото извършване. Прекъсването на давността представлява юридически факт, от който произтича започването на нов давностен срок. Поради това съществуването на такъв факт не може да бъде предполагаемо, нито да бъде изведено само от твърдение на административнонаказващия орган, че по принцип електронният фиш се генерира на последващ етап от обработването на нарушението. В настоящото производство касаторът поддържа, че електронният фиш е бил генериран на дата, последваща регистрирането на нарушението, и че историята на неговото генериране може да бъде проследена в електронната система. Не се сочи обаче конкретна дата на генериране на процесния електронен фиш и не са представени доказателства, от които такава дата да бъде установена. Също така само е посочена възможността това обстоятелство да бъде установено чрез информационната система на касатора, но нито е представено, нито е поискано събирането му. Освен това не всяко техническо или автоматизирано действие, извършвано в рамките на електронната система за събиране на пътни такси, представлява действие по смисъла на чл. 81, ал. 2 НК. За да има прекъсващ ефект, действието следва да е извършено от надлежен орган и да е предприето спрямо конкретното лице с цел реализиране на административнонаказателната му отговорност. Вътрешната техническа обработка на данните, автоматизираното регистриране на преминаването на ППС, създаването на записи в информационната система или други подготвителни операции сами по себе си не установяват действие по административнонаказателно преследване спрямо адресата на отговорността. В този смисъл обстоятелството, че информационната система би могла да съдържа данни относно последователността на обработването на нарушението, не освобождава административнонаказващия орган от необходимостта да представи тези данни като доказателства по делото, когато именно на тях основава възражението си за прекъсване на давността. При липсата на доказателства за конкретно действие, осъществено преди 09.05.2025 г., не може да се приеме, че тригодишният давностен срок е бил прекъснат. Единственото безспорно установено последващо действие спрямо санкционираното дружество е връчването на електронния фиш на 26.06.2025 г. Към този момент обаче тригодишната давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вече е била изтекла, както правилно е приел СРС.

Поради изложеното не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на въззивното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

На ответника по касация следва да се присъдят разноски в размер на 281,21 евро за адвокатско възнаграждение, платено съгласно представен договор, за касационната инстанция.

Воден от горното и на основание и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 829 от 08.03.2025 г. постановено по НАХД №12422/2025 г. по описа на Софийския районен съд, 110 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „СКОРПИО ОЙЛ ТРАНСПОРТ“ ООД с ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 230 евро (двеста и тридесет евро) за касационната инстанция. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: